

սահմանափակ հորիզոններով:

Քրիստոս մեր առջեւ բացաւ հոգեւոր կեանքի բարիքները, կեանքին տալով աւելի լայն եւ խորունկ քոիչք եւ սլացք: Այս եղաւ քրիստոնէութեան մդիչ եւ բարմացնող ուժը:

Քրիստոնէութեան տարածումը չեղաւ դիւրին աշխատանք մը: Ան դիմագրաւեց շատ մը մարտահրաւերներ, մտաւորական ընդդիմութիւն եւ ֆիզիքական հալածանք, բայց, ան երբէք, տեղի չտուաւ, ամուր կեցաւ իր հոգեւոր, բարոյական պատուանդանին վրայ, եւ մարդոց շամրեց իր հոգեւոր սնունդը: Ան եղաւ հոգեւոր եւ բարոյական մաքրութեան գերազոյն ազդակ, եւ եղաւ մարդկութեան բարոյական պահակը: Ան բննադատեց մարդկութեան յոնի կետերը, չեղաւ դիւրաբեկ եղէգ, այլ հաստարմատ ծառ եւ մարդոց ցոյց տուաւ հոգեւոր փրկութեան ուղին: Ան

եղաւ գերազանցապէս հոգեւոր եւ բարոյական բարեկարգիչ ուժ, չեղաւ նիւթապաշտ, հանոյաւը, այլ ընտրեց ծառայութեան, սիրոյ, խաղաղութեան, արդարութեան ուղին:

Նոյնիսկ այսօր, երբ կու գանձ երկու հազարամեակի աւարտին եւ պիտի թեւակոյնենք Զլրդ դարը, Քրիստոնէութիւնը կը մնայ գերազոյն, նաև փրկարար, հոգեւորական ազատագրական ուժը: Հակառակ որ, մարդիկ հասած են հեռաւոր մոլորակներ եւ գիտական այլ մարզերու մէջ հսկայ յառաջդիմութիւններ արձանագրած, այդ յառաջխաղացքը կրնայ վերապրիլ միայն, զօրաւոր հոգեւոր եւ բարոյական շաղախով: Թող Քրիստոսի փրկարար պատգամները լուսաւորեն մեր սիրտերը եւ հոգիները եւ մեզ առաջնորդեն ազնուագոյն իտէալներու. Ամէն:

ԱՆՈՒՇԱԽԱՆ Ռ. ՎՐԴ. ԶՂՋԱՆԵԱՆ

Ի ՅԱՂՈՒԱՆԻԹ ՊԱՏՍՈՒԹԵՏԵՆ^{420 73*}

Քառասներորդ ամ էր թուականութեան⁴²¹ հոռոմոց, յորժամ լուսաւորեցան հայր ի հաւատս եւ աղուանից լուսաւորութեան Ս եւ < (270) ամ յառաջ յետ Ծ եւ < (170) ամին լսլոյ հաւատալոյն հայոց յաղազս տիեզերակործան ժողովոյն Քաղկեդոնի, եղեւ հանդու ժողովոյ ի ժամանակս Բաբգենի հայոց կաթողիկոսի: Յոյնք եւ ամենայն Խոալիա, հայր եւ աղուանը եւ վիրք միաբանեալ նզովեցին զշարափառ ժողովս Քաղկեդոնի եւ զտումարն Լեւոնի հրամանաւ բարեպաշտ թագաւորացն հոռոմոց՝ Զենոնի եւ Անաստասայ: Եւ յետ Զէ (87) ամի անցելոյ ի ժամանակս Աբրահամու հայոց կաթողիկոսի բաժանեցան վիրք ի հայոց միաբանութենէ ի ձեռն անիծելոյն Կիրիոնի. այլեւ՝ յոյնք եւ Խոալիա ընդ սոսա: Եւ աղուանը ոչ բակուցան յ՛նտղափառութենէ եւ ի միաբանութենէ հայոց, զորոյ ի շոշաբերական թղթին վասն Կիրիոնի դիմադարձութեան⁴²² Աբրահամ զամբաստանականս վասն նորա գրէ յաղազս ամենայն ի բաց կտրել⁴²³ սրով Հոգոյն: Եւ նաեւ յԱղուանս գրեաց եւ նզովել արտաքսեցաւ Կիրիոն:

Գանձասար Գ.
Էջ 182

Անանիա Վարդապետի
Հայոց